

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 916

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 octombrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 430 din 13 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă	1-4	1.204. — Hotărâre privind darea în administrare Casei Naționale de Asigurări de Sănătate — Casa de Asigurări de Sănătate a Municipiului București a unui bun imobil, proprietate publică a statului....	7
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
138. — Ordonanță de urgență privind exploatarea în siguranță a acumulărilor cu folosință piscicolă, de agrement sau locală, din categoriile de importanță C și D	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.027. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea cuantumului estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel național, al subvențiilor de la bugetul de stat pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfășurării activității de irigații pentru anul 2006	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 430

din 13 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magna Holding” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.379/2005 al Judecătoriai Ploiești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, statuând prin numeroase decizii, de

exemplu prin Decizia nr. 160 din 30 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 9 iulie 2002, Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Decizia nr. 55 din 6 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 10 martie 2003, că acestea sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.379/2005, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 16, întrucât, în măsura în care debitorul are posibilitatea de a valorifica dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă, creditorul este împiedicat în încercarea de a-și valorifica drepturile, ajungându-se la concluzia că „cele două părți, cu interese evident contrare, se bucură de avantaje diferite în fața legii”. Astfel, creditorul aflat în posesia unui titlu executoriu este împiedicat să își valorifice creanța, drepturile conferite debitorului de art. 403 din Codul de procedură civilă avantajându-l pe acesta din urmă. De asemenea, textul de lege criticat vine în contradicție și cu dispozițiile art. 44 din Constituție, prin posibilitatea oferită debitorului de a solicita și obține suspendarea executării silite a titlului deținut de creditorul său, prin valorificarea dispozițiilor art. 399—403 din Codul de procedură civilă. „Dreptul de proprietate al unei persoane poate avea ca obiect multe categorii de bunuri, între care și creanțele, astfel încât orice limitare în valorificarea acestora din urmă, prin posibilitatea oferită debitorului de a suspenda executarea lor silită, este echivalentă cu limitarea concomitentă a dreptului de proprietate”. „Posibilitatea oferită unui debitor de a întârzia executarea silită a unui titlu” prin valorificarea dispozițiilor art. 399—403 din Codul de procedură civilă reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 20 din Constituție și a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Ploiești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât din interpretarea dispozițiilor art. 399—403 din Codul de procedură civilă rezultă că legiuitorul a reglementat cadrul legal al contestației la executare, fără a aduce atingere drepturilor creditorilor stabilite prin hotărâri judecătorești definitive ori prin alte înscrisuri ce constituie, conform legii, titluri executorii, părțile aflându-se pe poziții de egalitate, fiind stabilite atât drepturile, cât și obligațiile acestora. Suspendarea executării silite, ce poate fi dispusă de instanțe în condițiile art. 403 din Codul de procedură civilă, este o măsură cu caracter provizoriu, care nu durează decât până la soluționarea contestației la executare în cadrul căreia s-a formulat cerere de suspendare, iar eventuala exercitare cu rea-credință a drepturilor de către debitor, prin solicitarea unei suspendări a executării silite ce a fost respinsă de instanță, poate atrage acoperirea eventualului prejudiciu suferit de creditor din cautiunea consemnată la dispoziția instanței de către debitor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula

punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, legiuitorul este abilitat să reglementeze competența și procedura de judecată, stabilind cadrul organizatoric și funcțional în care se realizează accesul liber la justiție. Procedura de judecată a contestației la executare se întemeiază tocmai pe aceste dispoziții constituționale, Constituția consacrand dreptul fundamental de acces liber la justiție, permițând stabilirea prin lege a anumitor condiții, reguli de procedură, în privința exercitării acestui drept. În ceea ce privește invocarea încălcării art. 16 din Constituție, arată că normele cuprinse în textele de lege criticate sunt aplicabile tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, fără a exista vreo contradicție între prevederile constituționale invocate și reglementările de lege criticate, tratamentul diferențiat aplicabil părților raportului procesual civil decurgând din situațiile diferite în care se află acestea, una în calitate de creditor, cealaltă în calitate de debitor. Stabilirea cautiunii în sarcina debitorului care folosește procedura contestației la executare reprezintă o garanție instituită în favoarea creditorului pentru acoperirea pagubelor ce li s-ar aduce ca urmare a suspendării executării silite, având totodată funcția de prevenire a exercitării abuzive a unor drepturi procesuale și, prin aceasta, a tergiversării executării obligațiilor lor, constatate printr-un titlu care se bucură de forță executorie. De asemenea, arată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 44 din Constituție, deoarece, potrivit art. 44 din Legea fundamentală, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, astfel încât regulile precise ale executării silite garantează inclusiv drepturile recunoscute creditorului.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a dispozițiilor art. 20 din Constituție, arată că nu se poate reține existența unei încălcări a dreptului la un proces echitabil, întrucât conținutul acestui drept nu este restrâns prin instituirea procedurii contestației la executare, eventuala exercitare cu rea-credință a acestui drept de către debitor putând atrage acoperirea eventualului prejudiciu suferit de creditor din cautiunea consemnată de către acesta la dispoziția instanței.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—403 din Codul de procedură civilă, față de prevederile art. 16 din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, dispozițiile de lege criticate nu creează vreo discriminare între părțile raportului juridic, întrucât nu se poate reține o similitudine între situația juridică a debitorilor și cea a creditorilor, de natură să permită caracterizarea regimului juridic diferențiat ce le este aplicabil ca fiind discriminatoriu. De asemenea, arată că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 399—403 din Codul de procedură civilă vin în contradicție cu prevederile art. 44 din Constituție, deoarece procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces. Pe cale de consecință, părțile interesate au posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a executării silite înseși, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării,

prin restabilirea situației anterioare. De altfel, dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—403 din Codul de procedură civilă, față de art. 20 din Legea fundamentală, raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost valorificat de art. 21 alin. (3) din Constituție, arată că dispozițiile legale indicate nu conțin norme contrare dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă. Dispoziția de lege criticată a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Alin. 4 al art. 403 din Codul de procedură civilă a fost modificat ulterior sesizării Curții Constituționale prin Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 403: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*

Dacă bunurile urmărite sunt supuse stricăciunii, pieirii sau deprecierei, se va suspenda numai distribuirea prețului.

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2 instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 20 și 44 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;

— Art. 44: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”

De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu următorul conținut:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d) să întrebe dacă să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, de exemplu prin Decizia nr. 160 din 30 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 9 iulie 2002, Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Decizia nr. 55 din 6 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 10 martie 2003, și Decizia nr. 404 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 8 noiembrie 2004.

Cu acele prilejuri Curtea a statuat că art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează posibilitatea instanței de a suspenda executarea silită până la soluționarea contestației la executare, dacă se depune o cauciune al cărei quantum este fixat de instanță. Cu același prilej, Curtea a statuat că relevant în cauză pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate este faptul că procedura executării silite, inclusiv contestația la executare, reglementată de „Cartea V — Despre executarea silită“, face parte din Codul de procedură civilă — art. 371¹—580. Or, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are latitudinea de a stabili modalitatea în care poate fi suspendată executarea silită, și anume dacă să opereze de drept sau numai la cerere expresă și cu plata unei cauciuni. În consecință, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile

art. 403 din Codul de procedură civilă trebuie apreciate în raport cu întregul sistem de garanții procedurale instituite de lege pentru asigurarea posibilității debitorului de a se apăra prin mijloace judiciare, iar potrivit art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, încheierea de soluționare a cererii de suspendare poate fi atacată cu recurs, atât debitorul, cât și creditorul beneficiind astfel de toate garanțiile accesului liber la justiție. De altfel, chiar instituirea obligației de plată a cauciunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 16 din Constituție, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

De asemenea, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 20 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, potrivit art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, asupra cererilor de suspendare a executării silite instanța se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat, astfel încât cu prilejul exercitării acestei căi de atac partea interesată poate formula toate apărărilor pe care le consideră necesare. Așa fiind, se constată că dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale privind dreptul la apărare, precum și cu reglementările internaționale cuprinse în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul persoanei la un proces echitabil. În acest sens a statuat Curtea prin Decizia nr. 67 din 24 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 9 martie 2004.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magna Holding“— S.R.L. în Dosarul nr. 3.379/2005 al Judecătorei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Mariștu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind exploatarea în siguranță a acumulărilor cu folosință piscicolă, de agrement sau locală, din categoriile de importanță C și D

Având în vedere necesitatea existenței unui cadru bine structurat de organizare, exploatare și urmărire a comportării în timp a unui număr foarte mare de mici acumulări cu folosință piscicolă, de agrement sau locale, ținând cont de pierderile de vieți omenești și pagubele materiale cauzate de unele deficiențe în exploatarea acumulărilor,

în vederea preîntâmpinării pe viitor a repetării unor situații similare ce pot apărea în orice moment, elemente care vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, care impun reglementarea imediată a acestui domeniu,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență are ca scop stabilirea competențelor și a cadrului juridic privind exploatarea în condiții de siguranță a acumulărilor cu folosință piscicolă, de agrement sau locală, în vederea evitării efectelor negative cauzate asupra populației și bunurilor materiale din aval, prin eliberarea necontrolată a volumelor de apă acumulate.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenul și expresia de mai jos, denumite în continuare *mici acumulări*, au următoarea semnificație:

a) *acumulările cu folosință piscicolă, de agrement sau locală* sunt acumulări de apă înmagazinate prin bararea unui curs de apă natural sau artificial, cu volume mai mari de 5.000 m³ sau înălțimea coloanei de apă reținută în secțiunea barajului mai mare de 2 m;

b) *barajele care realizează acumulările cu folosință piscicolă, de agrement sau locală de la lit. a)* sunt cele încadrate în categoriile de importanță C și D, conform legii.

Art. 3. — (1) Exploatarea micilor acumulări în situații de avertizare meteorologică și în regim de ape mari se realizează obligatoriu conform dispozițiilor dispeceratului direcțiilor de ape, care poate decide inclusiv cotele de retenție, pregolirile și manevrele echipamentului hidromecanic aferent acumulărilor și orice alte intervenții justificate de situații în care se impune necesitatea tranzitării și atenuării viiturilor.

(2) Exploatarea micilor acumulări se face numai cu personal de exploatare calificat și atestat în domeniul hidrotehnic.

Art. 4. — (1) Prin *personal de exploatare calificat și atestat* se înțelege personalul care are pregătire tehnică cel puțin de nivel postliceal și o vechime în domeniul gospodăririi apelor de cel puțin 3 ani, atestat de direcțiile de ape aflate în subordinea Administrației Naționale „Apele Române”.

(2) Atestarea personalului de exploatare calificat se efectuează în baza procedurii specifice. Procedura se elaborează de autoritatea publică centrală din domeniul gospodăririi apelor și se aprobă prin ordin al conducătorului acesteia.

(3) În cazul când deținătorul nu are personal de exploatare calificat, exploatarea micilor acumulări se va

face cu asistența tehnică din partea personalului desemnat de către Administrația Națională „Apele Române”.

CAPITOLUL II Inspekția tehnică a acumulărilor

Art. 5. — Inspekția de Stat a Apelor din cadrul autorității publice centrale din domeniul gospodăririi apelor coordonează realizarea inspekțiilor tehnice anuale ale micilor acumulări, prin personalul cu atribuții de inspekție din domeniul gospodăririi apelor, urmărind:

a) existența autorizației de funcționare în condiții de siguranță a lucrării, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 244/2000 privind siguranța barajelor, republicată, a autorizației de gospodărire a apelor, precum și a regulamentelor și documentelor necesare, conform legii;

b) starea tehnică și funcționalitatea lucrărilor și echipamentelor hidromecanice prin care se realizează controlul cotei de retenție și evacuarea debitelor excedentare în condiții de ape mari;

c) sistemul de comunicații între personalul de exploatare al micilor acumulări și dispeceratul direcției de ape aferente, precum și dintre personalul de exploatare și autoritățile administrației publice locale de pe raza de influență a acumulării.

Art. 6. — (1) Deținătorii micilor acumulări care nu dețin autorizații de funcționare în condiții de siguranță și autorizații de gospodărire a apelor au obligația să obțină autorizațiile prevăzute la art. 5, până la termenul stabilit de către persoanele cu atribuții de inspekție din domeniul gospodăririi apelor, în funcție de indicele de risc asociat barajului, stabilit în conformitate cu normele de încadrare în categoriile de importanță, aprobate prin ordin al autorității publice centrale din domeniul gospodăririi apelor și al autorității publice centrale din domeniul lucrărilor publice și amenajării teritoriului.

(2) Termenele maxime de obținere a autorizațiilor de funcționare în condiții de siguranță și a autorizațiilor de gospodărire a apelor nu vor depăși un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru micile acumulări care prezintă risc crescut privind consecințele produse asupra populației, proprietății și mediului în cazul cedării și, respectiv, 3 ani pentru micile acumulări care nu prezintă un asemenea risc în caz de cedare.

(3) Până la obținerea autorizației de funcționare în condiții de siguranță a lucrării, acumularea se va exploata cu restricțiile impuse de persoanele cu atribuții de inspecție din domeniul gospodăririi apelor și aprobate de autoritatea publică centrală din domeniul gospodăririi apelor.

(4) Dacă deținătorul nu obține autorizația de funcționare în condiții de siguranță și autorizația de gospodărire a apelor a lucrării până la împlinirea termenelor maxime prevăzute la alin. (2), acumularea se dezafectează și se trece în conservare pe cheltuiala deținătorului.

Art. 7. — La micile acumulări care, datorită intervențiilor constructive neautorizate, nu mai dispun de instalații și echipamente hidromecanice funcționale, prin care să se asigure reglarea nivelului în acumulare, pregolirea acestora se va efectua prin breșe practicate la propunerea persoanelor cu atribuții de inspecție din domeniul gospodăririi apelor și cu aprobarea autorității publice centrale din domeniul gospodăririi apelor. Micile acumulări vor fi menținute goale până la reabilitarea instalațiilor și a echipamentelor și aducerea acestora în stare de funcționare la capacitatea prevăzută prin proiect.

Art. 8. — Exploatarea micilor acumulări se va face numai în scopul pentru care au fost realizate și în conformitate cu prevederile regulamentului de exploatare. Schimbarea folosinței și modificarea condițiilor de exploatare se vor face cu respectarea reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL III

Exploatarea în perioadele de ape mari

Art. 9. — (1) Exploatarea micilor acumulări în situațiile de avertizare meteo-hidrologică se face pe baza regulamentelor de exploatare la ape mari, întocmite prin grija deținătorului și aprobate de direcțiile de ape.

(2) În perioadele de ape mari, definite ca atare de regulamentul de exploatare, acumularea este exploatată cu respectarea strictă a deciziilor dispeceratului direcției de ape aferente.

(3) În perioadele de ape mari, personalul de exploatare al micilor acumulări sau, după caz, personalul care asigură asistența tehnică a acestora își desfășoară activitatea sub

coordonarea tehnică a corpului de specialitate desemnat de direcția de ape aferentă.

Art. 10. — Costurile cauzate de exploatarea micilor acumulări în perioadele de ape mari se suportă de deținătorul cu orice titlu al acumulării.

Art. 11. — Pierderile cauzate deținătorului atunci când prin exploatarea acumulării în perioadele de ape mari sunt evacuate în aval fond piscicol, floră cultivată sau sunt afectate amenajări de agrement pot fi asigurate prin contract de asigurare de daune. În acest caz autoritățile administrației publice locale, beneficiare directe sau indirecte ale acumulării, acoperă parțial sau total primele de asigurare, conform clauzelor stabilite prin contractul de asigurare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 12. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Administrația Națională „Apele Române”, prin direcțiile de ape aflate în subordinea sa, va stabili lista micilor acumulări care intră sub incidența prezentei ordonanțe de urgență, precum și lista cu micile acumulări care prezintă risc crescut privind consecințele produse asupra populației, proprietății și mediului în cazul cedării.

Art. 13. — În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, autoritatea publică centrală din domeniul gospodăririi apelor va elabora și aproba prin ordin procedura de atestare a personalului de exploatare, prevăzută la art. 4 alin. (2).

Art. 14. — În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Inspecția de Stat a Apelor va întocmi tematica și programul inspecțiilor tehnice prevăzute la art. 5.

Art. 15. — Pe baza proceselor verbale și a rapoartelor de inspecție tehnică se vor emite, la propunerea Inspecției de Stat a Apelor, ordine ale ministrului autorității publice centrale din domeniul gospodăririi apelor privind obligațiile imediate ale deținătorilor în vederea exploatării în continuare a acumulării, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din prezenta ordonanță de urgență și cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 244/2000.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Ministrul delegat pentru lucrări publice
și amenajarea teritoriului,
László Borbély

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind darea în administrare Casei Naționale de Asigurări
de Sănătate — Casa de Asigurări de Sănătate
a Municipiului București a unui bun imobil,
proprietate publică a statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 164 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrare Casei Naționale de Asigurări de Sănătate — Casa de Asigurări de Sănătate a Municipiului București a unui bun imobil (clădire și terenul aferent), proprietate publică a statului, situat în municipiul București, str. Alexandru Ivasiuc nr. 34—40, bl. 7, sectorul 6, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea bunului imobil prevăzut la art. 1 se face pe bază de proces-verbal încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,

Mara Rîmniceanu,
secretar de stat

p. Ministrul sănătății,

Virgil Păunescu,
secretar de stat

Președintele Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate,
Cristian Vlădescu

București, 5 octombrie 2005.

Nr. 1.204.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a bunului imobil*) (clădire și terenul aferent) care se dă în administrare Casei Naționale de Asigurări de Sănătate —
Casa de Asigurări de Sănătate a Municipiului București**

Adresa bunului imobil

Caracteristicile tehnice
ale bunului imobil

Municipiul București, str. Alexandru Ivasiuc nr. 34—40,
bl. 7, sectorul 6

Teren în suprafață de 698,11 m²
Clădire (cămin nefamiliști) formată din subsol+parter+4 etaje:
— suprafața utilă = 2.935,21 m²
— suprafața desfășurată = 3.427,19 m²

*) Bunul imobil a fost trecut în proprietatea publică a statului prin Procesul-verbal nr. 21.179 din 29 august 2005, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Marilor Contribuabili București, în temeiul dispozițiilor art. 163 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea cuantumului estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel național, al subvențiilor de la bugetul de stat pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfășurării activității de irigații pentru anul 2006

Având în vedere prevederile art. 68 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 2 lit. e) din Normele metodologice privind alocarea și acordarea subvențiilor de la bugetul de stat pentru acoperirea unor categorii de cheltuieli necesare desfășurării activităților de îmbunătățiri funciare, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 749/2004,

văzând Referatul de aprobare nr. 98.172 din 21 mai 2005 al Direcției consolidarea proprietății, reforma structurilor de exploatare și conservarea solurilor privind emiterea unui ordin pentru aprobarea cuantumului estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel național, al subvențiilor de la bugetul de stat pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfășurării activității de irigații pentru anul 2006,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cuantumului estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel național, al subvențiilor de la bugetul de stat pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfășurării activității de irigații pentru anul 2006 în limita sumei de 300 lei (RON) la hectar.

Art. 2. — Direcția buget finanțe, Direcția consolidarea proprietății, reforma structurilor de exploatare și conservarea solurilor și Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare din cadrul Ministerului Agriculturii,

Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, precum și organizațiile de îmbunătățiri funciare și federațiile de organizații de îmbunătățiri funciare vor fundamenta necesarul de alocații bugetare și vor aloca subvențiile de la bugetul de stat în limita plafonului prevăzut la art. 1.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 6 octombrie 2005.
Nr. 1.027.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 063280